

ASYA, Arif Nihat
(1904 - 1975)

Şair ve yazar.

Asıl adı Mehmed Arif'tir. 7 Şubat 1904'te Çatalca'nın Inceğiz köyünde doğdu. Babası Ziver Efendi aslen Tokatlı, annesi Zehra Hanım ise Tirnovalıdır. Henüz yedi günlükken babasını kaybetmesi, annesinin de başka biriyle evlenmesi üzerine çocukluğunu akrabalarının yanında geçirmek zorunda kaldı. Balkan Savaşı sonunda İstanbul'a geldi. İlik tahsilini Kocamustafapaşa ve Haseki mahalle mekteplerinde tamamladıktan sonra Gülşen-i Maârif Rüşdiyesi'ne girdi. Buradan Bolu Sultânîsi'ne, oradan da Kastamonu Sultânîsi'ne geçti. Lise yıllarında Kastamonu'nun İstiklâl Savaşı'nı destekleyen heyecanlı havasını yaşadı. Bir süre sonra İstanbul Dârümuallimîn-i Âliyyesi'ne girdi, bir yandan da İstanbul Postahanesi'yle Anadolu Ajansı'nda çalıştı. 1928'de okulun edebiyat bölümünü bitirdi ve öğretmen olarak Adana'ya tayin edildi. Adana Lisesi ile kız ve erkek öğretmen okullarında on dört yıl edebiyat öğretmenliği ve idarecilik yaptı. 1950-1954 yılları arasında Adana milletvekili oldu, 1954'te tekrar öğretmenliğe döndü. 1959-1961 yıllarında Kıbrıs'ta çalıştı. 1962'de emekli oldu; 5 Ocak 1975'te Ankara'da öldü.

Şiir yazmaya pek erken yaşta başlayan Arif Nihat'ı şiirle ilgilenmeye yönelten ilk örnekler, I. Dünya Savaşı yıllarında bazı destancıların Haseki'de okuyarak sattıkları harp destanları olmuştur. Daha çok şiir, mensur şiir, fıkra, deneme ve vecizeleriyle şöhret kazanan Arif Nihat edebiyat hayatına şiirle başladı. Şiir ve mensur şiirlerini *Hayat, Çağlayan, Türk Yurdu, Hisar, Elif, Defne, Türk Sanatı* ve *Devlet* gibi dergilerde yayımladı. *Görüşler ve Başak* adıyla iki de dergi çıkardı. Bazı fıkra, deneme ve vecizelerini ise *Türk Sözü, Demokrat, Yeni İstanbul* ve *Memleket* gazeteslerinde neşretti.

Arif
Nihat
Asya

Arif Nihat 1933 yılından itibaren Üsküdar Mevlevîhanesi'nin son şeyhi Ahmed Remzi Akyürek'le sıkı bir münasebet kurmuş ve onun teşvikleriyle, şiirinde geniş bir akis bulacak olan Mevlevî kültürünü yakından tanıma imkânı bulmuştur. *Kubbe-i Hadrâ* adlı kitabındaki şiirleri bütünüyle Mevlânâ ve Mevlevîlik'le ilgilidir. Aruz, hece ve serbest vezni başarıyla kullanan Arif Nihat'ın şiirine uyguladığı vezinlerde görülen bu çeşitlilik nazım şekillerinde de kendini göstermektedir. Onun şiirinde halk ve divan edebiyatı nazım şekilleri yanında modern edebiyatın nazım şekilleri de yer almıştır. En çok kullandığı nazım şekli ise rubâidir. İşlemiş olduğu başlıca temalar arasında kahramanlık ve tarih duygusu, din, aşk, tabiat ve memleket güzellikleri önde gelmektedir. Şiirleri arasında, *ebced** hesabıyla tarih düşürdüğü manzumeler de önemli bir yer tutar. Arif Nihat'ın millî değer ve şahsiyetleri konu alan şiirleriyle dinî iman ve heyecanı işleyen şiirleri, 1950'den sonra yetişen yeni nesillerde tarih şuurunun ve dinî duyguların uyanmasında ve gelişmesinde önemli rol oynamıştır. "Bayrak", "Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor", "Fetih Davulları", "Selimler", "Kubbeler", "Süleymaniye" gibi şiirleri bu konuda yazılmış olanların en tanınmışlarıdır. "Naat"ı ise duyguyu ve estetik bakımından son devirlerde bu vadiye kaleme alınmış en mükemmel örnekler arasında yer alır. Şiirlerinde günlük Türkçe'yi bir sanat dili haline getirerek kullanan Arif Nihat'ın rahat, özentsiz ve sade bir üslubu vardır. Dilin âhengine önem vermiş, vezinsiz şiirlerinde bile bir iç âhenk kurmayı başarmıştır. Şiiri üzerinde Yahya Kemal'in açık tesiri görülmektedir.

Eserleri. Şiirleri: *Heykeltraş* (İstanbul 1340 r.), *Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor* (İstanbul 1945), *Rubâiyât-ı Ârif* (Ankara 1956), *Kökler ve Dallar* (İstanbul 1964), *Kıbrıs Rubâileri* (Ankara 1964), *Nisan* (Ankara 1964), *Emzikler* (1964), *Duâlar ve Âminler* (İstanbul 1967), *Kova Burcu* (1967), *Kubbe-i Hadrâ* (1967), *Yürek* (1968), *Avrupa'dan Rubâiler* (1969), *Köprü* (1969), *Aynalarda Kalan* (1969), *Basamaklar* (1971), *Divançe-i Ârif* (1971), *Şiirler* (seçmeler 1971). **Mensur Şiirleri:** *Yastığımın Rüyası* (Adana 1930), *Âyetler* (Adana 1936). **Nesirleri:** *Kanatlar ve Gagalar* (vecizeler 1945), *Enikli Kapı* (1964), *Terazi Kendini Tartmaz* (1967), *Tehdit Mektupları* (1967), *Onlar Bu Dilden Anlar* (Ankara 1970),

Aramak ve Söyleyememek (1976), *Kanatlarını Arayanlar* (1976).

Arif Nihat Asya'nın, daha önce yayımlanmamış yazılarıyla beraber bütün eserleri 1975-1977 yılları arasında yedisi şiir, beşi nesir olmak üzere on iki kitaplık bir külliyyat halinde Ötüken Neşriyat tarafından basılmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

A. Nihat Asya, *Şiirler* (haz. Ahmet Kabaklı), İstanbul 1971, Giriş, s. I-XLVIII; Mehmet Kaplan, *Cumhuriyet Devri Türk Şiiri*, İstanbul 1973, s. 383-389; Mehmet Çınarlı, *Sanatçı Dostlarım*, İstanbul 1979, s. 25-39; A. Hamdi Tanpınar, "Yastığımın Rüyası", *Görüş*, sy. 2, Ankara 1930, s. 122-123; Yavuz Bülent Bâkiler, "Arif Nihat Asya ile Son Konuşma", *Töre*, sy. 46, Ankara 1975, s. 50-57; Sadık Kemal Tural, "Arif Nihat Asya", *TK*, sy. 160 (1976), s. 210-219; Ahmet Kot, "Asya, Arif Nihat", *TDEA*, I, 182-183.

NECAT BİRİNCİ

ASYÛT

(أسیوط)

Yukarı Mısır'da şehir ve
bu şehrin merkez olduğu il.

Nil nehrinin batı yakasında Kahire ile Asvan arasında yer alır. Nüfusu 1986'da 273.191 olan şehir, Nil vadisinin en verimli topraklara sahip bölgesinde bulunmakta ve Yukarı Mısır'ın en hareketli yerleşim merkezlerinden birini teşkil etmektedir. Gerek eski çağlarda gerekse İslâmî devirlerde bölgedeki önemini devamlı olarak korumuştur. Asyût veya Uşyût, şehrin eski Mısır dönemindeki adı olan Siyut'un başına hemze getirilmek suretiyle Arapçalaştırılmış şeklidir; ancak Ortaçağ'a ait bazı kayıtlarda Sü-yût veya Seyût imlâsına da rastlanmaktadır. Helenistik devirde ise buraya, şehir tanrısı Wepwawet'in kurt başlı olması sebebiyle Lycopolis (kurt şehri) adı verilmiştir.

Amr b. Âs'ın Mısır'ı fethi sırasında müslümanların idaresine geçen Asyût, Fâtımîler'in son devirlerinde önemli bir idare merkezi idi ve aynı zamanda şeker kamışı üretimiyle de meşhurdur. Memlûkler ve daha sonra Osmanlılar döneminde gelişmesini sürdürdü. XVII. yüzyılda bölgeyi ziyaret eden Evliya Çelebi, Asyût'un Circâ eyaletine bağlı bir *kâşiflik** ve "150 akçelik bir kaza" olduğunu ve burada 360 dükkân, yirmi altı mes-cid, altı tekke, yedi medrese, yetmiş seb-bil, kırk sıbyan mektebi, bir dârülkurrâ ve iki dârülhadis ile tuğladan yapılmış 4800 ev bulunduğunu bildirmektedir.